Kassai Franciska

„Gyönyörű-kék itt az Ég”

(*Ady Endre* Adjon Isten mindenkinek
című verse nyomán)

Adjon Isten Élet!
Így, nagybetűvel, ahogy
Ady Endre mindig is írta.
S bennem is felujjong
a létezés mámora, fájdalma,
ahogy itt járok az utca zajában.
Mert: „Gyönyörű-kék itt az Ég”
– és nekünk ilyen kék, most élőknek,
az az ég, mely kupola gyanánt borult
az előttünk járókra a Létezés Templomában.

Áll a szobor Ady Endre a téren
esőben, szélben, s fényes napsütésben.
Talán akkor is ragyogott a nap,
mikor ez a hangulat és adakozó
derű feltámadt a költőben.
Oly ritka vendége volt
e mosolyos egyszerűség!
S azóta is „Gyönyörű-kék itt az Ég”
– és mi élünk éppen.
Hiszem: látja majd e szobrot a téren
még nagyon sok nemzedék.

Adjon Isten mindenkinek
békét, kedvet, vágyat, hitet,
és így nagybetűvel: Életet!
– Ahogy Ady Endre mindig is írta.
És felujjong bennem újra
a létezés mámora, fájdalma,
Adjon Isten Élet!

Nem tudjuk mi, mostani halandók,
hogy meddig vagyunk vendégek a világban.
De az ég – a gyönyörű-kék
utánunk is így borul
a szenvedő, szerető emberekre,
akik itt járnak akkor
a Létezés Templomában.